

Το γυναικείο εργατικό κίνημα στη Λάρισα

Το 1947 τα εργατικά σωματεία και το συνδικαλιστικό κίνημα στις μεγάλες πόλεις, τις επαρχίες και τα χωριά, είχαν ήδη αρχίσει να απονεκρώνονται. Η «λευκή τρομοκρατία», το Γ' Ψήφισμα, και όλα εκείνα τα νομοθετήματα, εφαρμόστηκαν με κάθε τρόπο για τον αποκλεισμό των δυνάμεων της συνδικαλιστικής παράταξης ΕΡΓΑΣ, συνέχιση του Εργατικού ΕΑΜ της Κατοχής, που με μεγάλη ευκολία κυριαρχούσε στο χώρο των συνδικαλιστικών οργάνων. Τα έκτακτα μέτρα που αφορούσαν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, ποινικοποιούν όχι μόνο τη συμμετοχή σε απεργίες και συγκεντρώσεις, αλλά θέτουν εκτός νόμου το ΚΚΕ και όλο το χώρο της Αριστεράς. Η πολύμορφη άσκηση βίας με κάθε μέσο εκτόπισε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού από τις οικονομικές, τις πολιτικές και τις κοινωνικές λειτουργίες της χώρας. Οι συλλήψεις, τα έκτακτα στρατοδικεία, οι φυλακίσεις, οι εκτελέσεις, η δημόσια διαπόμπευση γυναικών αποτέλεσαν το παράδειγμα προς αποφυγήν και συμμόρφωση. Το κεφάλαιο του ελληνικού εμφυλίου πολέμου είχε ανοίξει.

Ο έλεγχος των σωματείων και των εργατικών κέντρων από τις κυβερνητικές δυνάμεις με μέσο κυρίως την τρομοκρατία, αποτέλεσε τον βασικό άξονα για την πολιτική και οικονομική σταθεροποίηση του «συστήματος» στις πόλεις.

Η Λάρισα, με πληθυσμό περίπου 35.000 κατοίκων, ήταν μια πόλη-κλειδί για την εφαρμογή των νέων μέτρων. Το βιομηχανικό δυναμικό της πόλης ήταν, με τα μέτρα της εποχής σημαντικό. Αλευροβιομηχανία, κεραμοποιία, καπνοβιομηχανία, νηματουργία, κλωστοϋφαντουργία αποτελούσαν τον κορμό των δραστηριοτήτων. Ειδικά στους κλάδους της υφαντουργίας μεγάλο μέρος του εργατικού δυναμικού, απαρτίζονταν από γυναίκες. Η παρουσία τους αποτυπώνεται στα αρχεία του σωματείου κλωστοϋφαντουργίας στη Λάρισα που σήμερα βρίσκονται στο Εργατικό Κέντρο της πόλης. Ειδικό ενδιαφέρον για τους ερευνητές έχει η διερεύνηση των μεθόδων και των τρόπων «προσαρμογής» που εφαρμόστηκαν σε ένα «γυναικείο» εργατικό σωματείο.